

**Νέος Ξανταλέο μουστάτος,
πού τρανά λαλεί στο κράτος.**

Π.—Μά ποῦ τὸ ἔβρεις...

Φ.— **Μή ρωτᾷς...**

Π.— **Θεοῦ μου, τί μήκος!**...

Φ.—Ποῦ σοῦ τὸ μένος, ἀνθρώπε, κ' ἢ βράσις καὶ τὸ νεῖκος;

**Σύγκρουσις τοῦ πλανήτου
μὲ τὴν οὐρὰν κομητήτου.**

Π.— **Φρίττω, καθήμεν Φασουλῆ...**
Φ.— **Φρίττω, φυλὴν καρπῶν...**
πόσον μὲ τέρψ' ἢ φρίκη σοῦ!

**Δὲν εἶναι πλέον χίμαρα,
κ' ἀμέσως ἀπὸ σήμερον
κάνει τὴν διαθήρη σου.**

**Μήτε μετάνοιαι, Περικλῆ, καὶ μήτε παρακάλια
δὲν σώζουσιν τὰ τὴν πλάση...**
**αὐτὸς ποῦ λᾷ ὁ Χάλλεῦ μᾶς, σ' αὐτὰ πολλὰ μᾶς χάλμα
θάλλῃ νὰ μᾶς χαλάσῃ.**

Π.— **Τί λᾷ, μαρξί;**
Φ.— **Τί γὰρ σοῦ πῶ,
μὲγάλη καθαρὴ ἀλά...**
τὸν Μῆν γίνεσαι, σὺ! πάλι...
δὲν εἶναι κατὰ γέλα.

**Ὅπταν εἰλ' εἰς ἐπαφὴν
ἢ γῆ μὲ τὴν οὐρὰν,
τότε θά' ἔῃς καταστροφὴν
τοῦ κόσμου τριμῆρον.**

Π.— **Μὴ μοῦ τὸ λᾷ, μὴ μοῦ τὸ λᾷ, ἀγαπητὴ μοῦ βλάφη,
καὶ τρέμο σὺν καλᾷμ.**

Φ.— **Κάν εἶσαι τότε βασιλεὺς,
κάν ἄστρος ὀλίγης,
κάν Ἐρετὸν Εἰσογγαλεὺς,
κάν Ἀριστοπαγίτης.**

**Κάν εἶσαι πρῶτος μασκαρᾷς
αὐτῆς τῆς οἰκουμένης,
κάν ἀγαμνός, κἀν καιλαρᾷς,
κἀν πλοῦσιος, κἀν πέντης.**

**Κάν ἔχῃς ἔβην εὐεῖθι,
κἀν ἄνδρας εἶσαι, κἀν παιδί,
κἀν γέρος, ἀπὸ βάρφατι.**

**Μὲ τοῦ κομητῆ τὴν οὐρὰ
θὰ πάθῃς τέτοια συμφορὰ,
ποῦ δὲν θὰ περιγράφεται.**

**Μὲ τὸν κομητῆ θὰ χαθεῖν καὶ θάλλωρον ἄνω κάτω
κομηταγῆδες κάμπολλοι καὶ κάθε κομητάτος.
Τὰ πάντα, Περικλέτο μου, κ' ἔν γῆ τε κ' ἔν θαλάσσοι
θὰ λήρῃσιν σὺν τῆς Ἐχάκερς ἐκείναις τοῦ Θανάτου.**

**Τότε θὰ οὐδύς κάθε φῶς, ἐπὶ φορολογεῖται,
καὶ κάθε φόρος φτωχοῦ γιὰ πάντα καταργεῖται.
Τότε θὰ οὐδύσων ἔαρινὰ καὶ
πετρέλαια κ' ἠλεκτρικὰ,
σιρότια καὶ φωνάτεια κ' ἀουτελίνας κ' ἔλα,
κ' ἔλα 'οἱ θνητὰ' σ' αὐτὰ σκεπταῖν ὀ' ἀφήσουν τὰ κῶλα.**

**Ἀνθρώπων ἔργα θὰ χαθεῖν πραγματικῶς. Τίτεια,
θὰ οὐδύσων κ' ἔλα τὸν Ρωμηθὸν τὰ χρεῖα καὶ τὰ δάνεια,
καὶ μήτε θὰ παρακαλοῦν σὺν πόρᾳ γιὰ παραδῆς
τοῦς Ἐξητὰβελόνηδες τὸν Φράγιων ταλαράδες.**

**Τότε θὰ λείψουν ἔρνεα, τότε θὰ λείψουν γύπες.
Π.— Ἀλλὰ γιὰ τὴν ἀπόφασι τὴν γνῶμη σου δὲν εἶπες.
Φ.— Ὅπταν ἢ ἀπετάλῃς τοῦ κόσμου θὰ γενῃ,
τότε, χωρὶς δὲν θὰ γελᾷς,
μήτε γιὰ Νίβερ θὰ μιλᾷς,
μήτε γιὰ Διγενί,
μήτε θ' ἀκούς ἀπόφωσις καμμετὰ νὰ συζητῆται.
Π.— Μοῦ λὲν καὶ γιὰ τὸν Πεταλὸ πῶς τὴν ἰσχυρὰται.**

Φ.— Έξω, μωρέ, τὰ πέταλα τὸ σόμπαρ θὰ τινάξῃ
καὶ σὺ γιὰ τὴν παραίτησι μὸς λὲς τοῦ Πεταλά;
τὸν τελευταῖον στεναγμὸν ὁ κόμος θὰ στενάξῃ
καὶ σὺ γιὰ τὴν ἀπόφασι μὸς λὲς, κερμανταλά;

Σ' ἐκείνης τῆς συγκρούσεως τὸ φοβερὸ μπαλέτο
θὰ λείψῃ κάθε νόμος,
τότε κ' αὐτὸν τὸν Ἄρειον τὸν Πάγον, Περικλέτο,
θὰ τὸν παγώσῃ τρόμος,
καὶ μὴτε κατατόμισις Εἰσαγγελοῦν νέα
θὰ γίνῃ σ' τὸ Συμβούλιον ἐκεῖνο τῶν Ἐνεία.

Ποῦ σὰρξ καὶ πνεῦμα τότε μὲς σ' ὅτων ὀνητῶν τὸ γένος;
κ' ἔν μέρῳ τόσῃς φρίκῃς
μὴτε κατηγορημένος
θὰ μείν' Ἐξηνοδίκης,
μὴτε κατηγορημένοι θὰ φαίνονται δασκάλους
μὲ ξεδαμμένο σάλλ.

Ἄερα δυσὸδῃ
καὶ δηλητηριώδη
θὰ δηλητηριάσουνε ζῶα, φυτὰ κ' ἀνθρώπους,
καὶ τότε βάλε ρήγανθι καὶ σ' ὅτων Ρωμηθῶν τοὺς κόπους,
ποῦ θέλου σώνει καὶ καλά ν' ἀλλοθῶνεν τὰ πρώτα
κ' ἔλαι γιὰ τὴν Ἀνόρθωσι μουσαίου σ' ὅν ἰδρωτά.

Τότε τὸ κάθε καθεστὸς τῆς γῆς ὁ ἀνατραπῆ,
τότε τῆς Ἀνορθώσεως ἡ ἔρσις θὰ κοπῆ,
καὶ μὴτ' Ἐθνοσυλλέουσι νάλλῃ δὲν θὰ προσθάσῃ,
μὴτε θὰ λειτουργήσουνε κ' ὅλ νόμοι τοῦ Θανάσῃ.

Καθίνας δὲν ὁ ἀνθῆξῃ τῆς γῆς ὀργανισμός,
κ' Ἄνατολὴ καὶ Δύσις θὰ πάθουν ἀταξί,
τότε θὰ καταχύσῃ κ' ὅ πανερμανισμός,
κ' ἔλαι θὰ τὰ κορθῶσιν μὲ Πρωσοικὸν ὄξυ.

Τότε καθίνας πρόγονος θὰ ξεκοπῆ καὶ πάππος,
κ' ἔγῳ θὰ λῆω ὀλιερά
μὲς σ' ὅτῳ κομήτῃ τὴν οὐρά;
τώρα ποῦ ὄλαμε κ' ἡμεῖς ν' ἀνορθωθῶμε κάπως,
τώρα ποῦ θὰ σημάωμε τὸν Ἀτλαντά σ' ὅν ὄμο,
κομήτης ἀουειδίτης μὲς ἔκοψε τὸν ὀρόμο.

Ἔσο, ποῦ πήρες τρομέρ, τοὺς οὐρανοὺς παγίνα,
λυήσου τὴν Ἀνόρθωσι... μὴ μὲς χαλῆς τὰ κίνανα.
Μὴ ὀβρῆς κατεπίνω μὲς τὰ Πρωσοικὰ σου βέλη...
τοῦλάχιστον γιὰ τοὺς Ρωμηθῶς ἄς γίνῃ ἔτοσι χάρις,
κ' ὀπότεν τὴν Ἀνόρθωσι ὀβρῆς περὶ τὰ τέλη,
τότε σὲν θέλῃς κῆρυξας μὲς μὲς νὰ τρεκιάσῃ.

Τότε ὁ ἀνθῆξῃ κάθε ντουζῆς
ἀπὸς κλέφτης, φούτης, φονιάς,

καὶ ὅτῃς συγκρούσεως τὴν οὐροβλῆσι
θὰ πάθουν κλάμματα, θὰ πάθουν γέλοισα.

Δὲν θὰ γυρεύῃς τότε σωτήρα,
δηλητηριῶν παντοῦ πλημμύρα,
κ' ἂν Ἡρακλέους ἔχῃς σκαρὶ
θὰ κακκρώνῃς ἐν ἀκαρεῖ.

Τότε τὸ σόμπαρ μούτ' ὄστο καὶ θιάλο ἔπαρὲ το,
τότε δὲν θὰ σκουτῶσαι καθέλοῦ, Περικλέτο,
ἀν' ὅτῃν πρωτεύουσαι αὐτῆν τὴν τῶν Ἰουστέρων,
ὅπου κυτῆς πατάγματα τοῦ κάθε φαμπαρόνου,
δὲν εἴμπορῃ ν' ἀνοψῶθῃ κανὲν ἄεροπλάνο,
μὴτε κ' αὐτὸ τοῦ Μπλεριό, μὴτε καὶ τοῦ Βαρόνου.

Τότε θὰ γίνῃς λαμπυρῖς,
τότε κ' ὁ κύριος Πυρρῆς,
ὅπου μὲ τὴν Ἀνόρθωσι κ' ἐκεῖνος τὴν μεγάλη
θυμήθηκε ν' ἀνορθῶθῃ γιὰ τὸν Μερκούρη πάλι,
καὶ δικαίως μακαριτωμαῖς σ' τὴ μέσῃ νὰ μὲς βγάλλῃ,
τότε ποῦ λὲς σ' τὴν σύγκρουσι ἐκεῖνην θὰ σαστίσῃ
καὶ ῥόνος τὴν παραγραφῆν τῆς δικίης θὰ ζητήσῃ.

Τότε θὰ δῆς καὶ τὸν Πυρρῆ
νὰ γίνῃ πῶρ ἐν τῷ πυρὶ
μετὰ τὸν Ἀθηναῖον.

Καὶ τὸ παιδὶ τῶν Ἀθῆνῶν
ὁ ἄλλον πλανήτην πῶσαν
νὰ δημαρχεῖσθαι νέον.

Τότε τὰ βουὰ θὰ πάρῃ,
θὰ παυθῶν κ' ὅλ Πρώσις ἔλαι,
τότε πλέον κ' ὁ Γρουπάρης
θαλθῇ μὲς ἀπὸ τὴν Πέλο.

Μὴτε γιὰ πολιτικῆ
τῆς Ἐθρόνης θὰ μιλῆς,
κ' ἀπὸ τὴν Ἀμερικῆ
θαλθῇ κ' ὁ Κορομυλάς.

Τὸ σόμπαρ καταστρέφεται τὸν Μῆτ γέτα μινέ...
ὄμως ἡμεῖς ἄς πίνωμε κ' ἄς τρώμε κοκορέσι...
ἔλιν τὸν γάιδαρο σχεδὸν τὸν φάγωμα καίμινε,
καὶ τοῦ κομήτῃ τὴν οὐρά θὰ τὴν ἀφήσωμ' ἔτσι;

Π.— Κ' ἔγῳ τὴν οὐροπῆλαιαν τοῦ κόμου θὰ θωμάωσῃ,
καὶ τὸ κομήτῃ τὴν οὐρά
θὰ τὴν φοικτώσῃ, ματαρῶ,
κ' ἔσο γιὰ χάρι πῶσι σου θαλθῇ νὰ τὴν κορῶσι.